

H. förs den 29 April
måltid
med mera

W. sådor och
de resa hem till
Engel. Huvudstads
cavallerian var.

Höftliga flickor
fick mig
väl.

Min kärälskliga systrar!

Det är söndag, finnar här nypslut.
Jag läst predikan, och sedan jag
väntar på en liten kaffetår som
vill jag börja mitt brev tidig,
älskade Elinie. Vi brukar nästan gå
iklano kesta upp förmiddags kaffe,
fast vi ej har premiandet, och när
dag tyckte jeg att skulle smaka på
kaf; så är det då man är snäll.
Heerwär det nu till med Björk
söderlärne? "Vår" ole allt lika instäng
eller? "Börjar ej vägen nedan hela helan
nägot kättr, att ni kunnas slippa
till staden, eller hvartvis välja.
Man säger istan, att sandstränderna
skola på en ole stallen vara så
torra, men wa är det väl ej särda
till ev, ole ole ej finns flere olättare

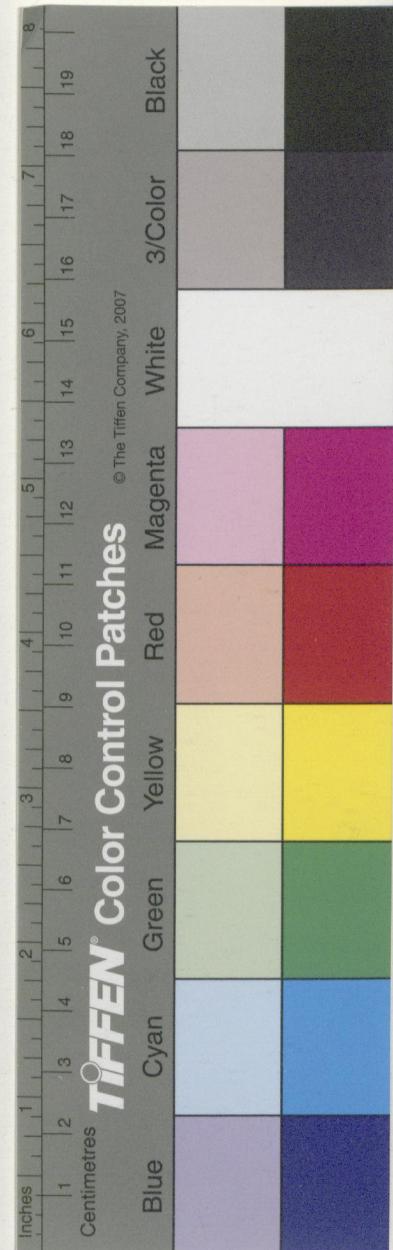
© The Tiffen Company, 2007

TIFFEN® Color Control Patches

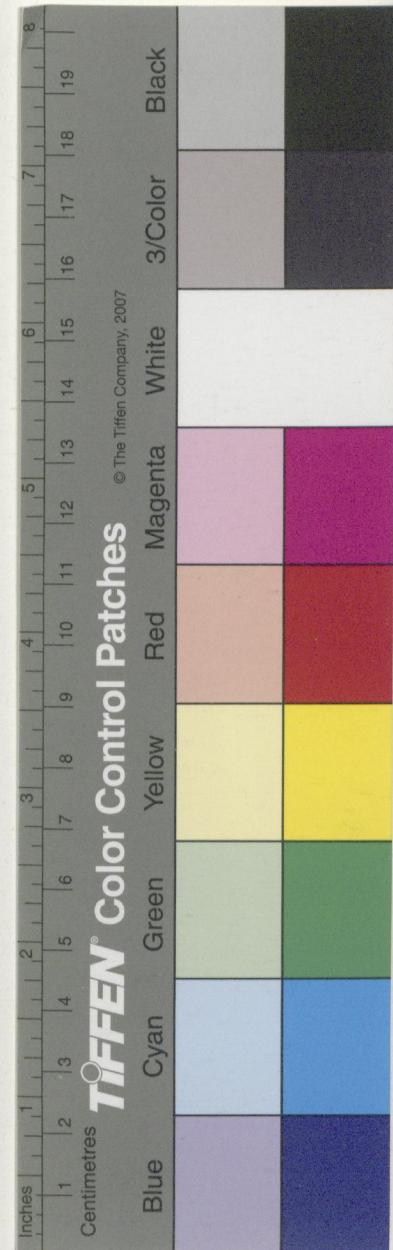
som hiller vägen i ordning. Det var
 någon som för entid sedan frågat
 mig "har ej Tysklands regent led.
 snarare vil Björkudden" till det sa
 svarte jag Nej. — Du lär vara
 så flitig att du aldrig kan vara av
 leken, körer Emelie, och har regenten
 sitt fler företräde. Det är ju
 rättigt att vadana arbeten
 roar dig, då du kanske för svindeln
 du må nu ändå gå ut, holdt af och
 an i gården, ifall du ej anstans
 kan gå, vitt ej förmöget inne.
 Jag har också varit ett litet ole sista
 två dagarna, men ej vidare än var
 gata till stranden, och omkring vär
 qvarter engång, krafterna cirka så låga.
 Lika ännu, och tillsammans kostar
 jag också, men sanningsom smalas den
 väl kvar. Intet var min skyldighet
 i lungernas, utan lufttrönen. Jag
 tager nu in China och Bromkale
 tillsammans, Brom. för svindeln som

gjörg iceland framind. Det är nu ett
 fäste med litet, ty jag har förr i tiden
 den, jag lefde då så snart af Bromkale.
 Se så, nu har man ryttia fölen goda
 kaffetaren, och skall nu vrata en
 stund, innan jag går ut på en vakt
 promenad som föret.

Alltid sitter och skrifver, sina kostnads-
 förslag, breff till senaten och guvernören,
 huru intressant jöcke va. Men hon är
 liksom jag, glad, att ha fått en sådan
 sifjellsättning. — Nekleforväll kör
 förundrade öfwer hennes löjliga
 tillkännagivande. Utan han sett
 ha skrifvit huru det förhåller sig
 med den tjänst hon fick, att det är
 endast på ett är att köra med, men
 om ole sedan lechofs, kommer den
 att fortvara. En fröken Bergkola som
 varit dess skrifverska i flera år, har ej
 nu hunnit med ole myckna skrif-
 ningarna, och före begärde. Luckig an-
 slag af senaten, att få en till på ett år.

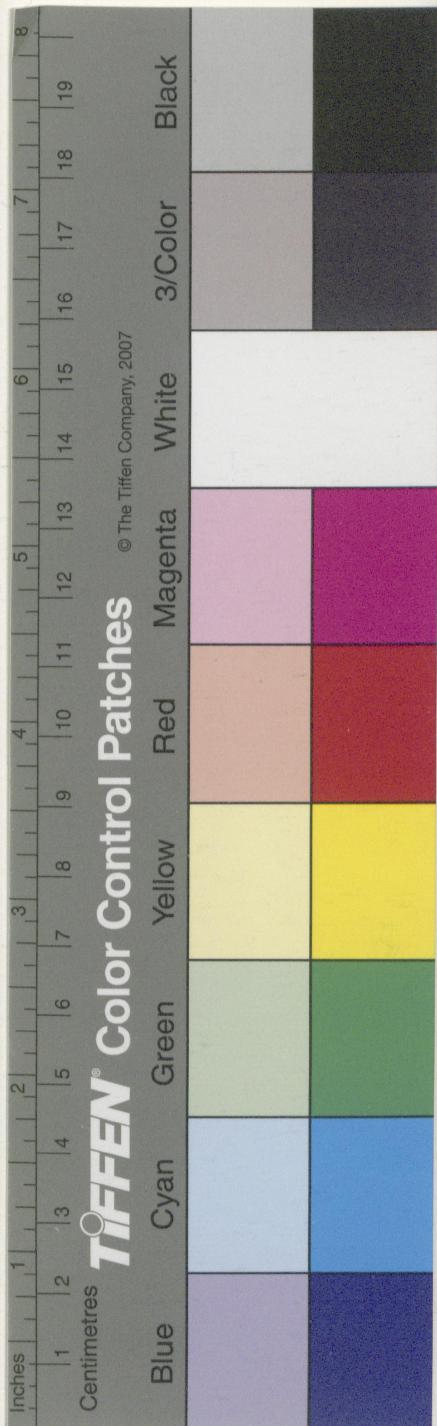
En kanslist skulle äfven bekräftas till
Överstyrkelsen sade Ludvig, men det
bevilljades ej översumma genninjor
till, för ett år, att han kan få någon
herre för det, nog tyckes det vara underligt.
Aline lär väl få 8 i jödaufl. för året, vi
veta det ej ännu, men då näste hår
aftöra någon försig i somar, ty de ha
ej någon ledighet där, sen på senaten.
Maj månad skriver Aline hemma,
tyde ^{ne} ^{då henne} ole häger runt från 1 juni då de
få ett runt till, ole de båda flickorna
få sitta. Nog är vi glada, och tagksam.
men att Ludvig gaf henne tjänsten.
Ännu veta vi ej ifrån hvilken tid
Aline skall begära ledighet, kanske
ej förrän 1 juli, eller medlet på juni,
men hon får ej längre än 2 nemi-
nader, det mente Ludvig. Det är ju
rikt litet ledigt att det ej kan fö-
kla i manader, men kan ej hjälpa.
Ludvig tycker att stationen så mygs fåta
tjänsten, det kan ole anses att han för
slägtiskapens skull bevälgjale henne

(29.4. --)

en vā läng ledighet, och kanske var det illa, men när hon berataren för sig, så tycker jag det varer det samma.

Tala ej om detta, det är ju klot mitt tycke. — Och om vår sommar ^{sedan} väntar vi ju inte ännu. Då frågar en vi lovat att lämna bygden? Det har varit sagt så här sedan sista sommaren, att vi nu skola fara dit, och det tyckas de med säkerhet tro. Men det kommer nu alltid att gå här jag må, om jag orkar och vägar mig så långt. Jag tycker mig ha så stora krafter att resa, men om hundvill, och jag blir helst noga tills när som före, så nog resa vid dä, så en riktigt gärna vill jag eldt ännu engång, om det kloras sen åker, ty nog vänta de oss och bli säkert lelösar om vi ej komma. Men om vi ej kunnar fara, så blija vi väl hemma, och då, om jag kan det, så skola vi skratta ut till dem grå ett litet besök, innan ni få erdra mina tillänslösa frennande.

Men skulle det kelia resatio Nybyg, —
 så nog tro jag att vi är "nöta" först med
 å helsa præster, och B. udens.
 Ta° dör osäkert är det nu med vår
 sommar, men var god Gud ställer
 väl försäps till det lästa, det skola
 vi med visshet tro. —
 Nu skall jag gå ut, det här var
 16 grader såjer Alice, ist. är 2.
 Sedanare, det är en bra hellig dag, och tonto
 öfverallt, endast sma" några små fläckar
 i gatorna, sejer Alice som varit ut ola-
 garna först. Men sian opas, dock mer
 grå sedanut, regnare väl s'mod
 väntigt nu. — Åtakade Enelie, när skola
 vi få träffas? Om jag som vi skola hörnas
 bli rask, och olara ifrån är det, skall du
 ej då när det blir goda vägar, ha lust
 föra på sig och
 att komma till stan och till oss? Om jag
 blott skulle väga be dig, då har du är så
 oroligt för utskramlet nu mer, och ej
 heller annars något trofört i runväg.
 Vi skulle då sätta en säng i enestu han
 maren, och flytta bort en del blommor,

